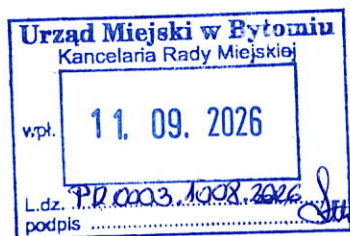

Maciej Bartków
Radny Rady Miejskiej w Bytomiu

Bytom, 11 września 2026 roku

Pan
Mariusz Wołosz
Prezydent Bytomia

za pośrednictwem
Przewodniczącego Rady Miejskiej

Dotyczy: Braku współpracy Miasta z organizacjami prozwierzęcymi.

W dniu 4 sierpnia br., Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami skierowało do Pani Magdaleny Górak, zastępcy Prezydenta Bytomia pismo, o treści:

Szanowna Pani Prezydent,

w nawiązaniu do spotkania, które odbyło się 4 sierpnia 2026 r., serdecznie dziękuję za możliwość bezpośredniego omówienia problemów związanych z zabezpieczaniem zwierząt odbieranych właścicielom lub opiekunom w trybie interwencyjnym.

Ze względu na charakter sprawy, dotyczącej bezpośrednio życia, zdrowia i dobrostanu zwierząt, zwracam się z prośbą o przedstawienie stanowiska Miasta Bytom w możliwie najkrótszym terminie. Sprawa jest pilna i wymaga jednoznacznego uregulowania zasad postępowania.

W szczególności proszę o przedstawienie przyjętej przez Miasto wykładni art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt oraz wskazanie podstawy prawnej stanowiska przedstawionego podczas spotkania, zgodnie z którym Miasto nie byłoby zobowiązane do zapewnienia dalszego zabezpieczenia zwierzęcia odebranego w przypadku niecierpiącym zwłoki przez upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.

W naszej ocenie art. 7 ust. 3 ustawy nie może być interpretowany w oderwaniu od pozostałych ustępów art. 7, w szczególności ust. 1, 1a, 1b i 1c, ani od zasad ogólnych określonych w art. 1 ust. 1 i 3 oraz art. 3 ustawy. Art. 7 ust. 3 ustanawia szczególny, interwencyjny tryb faktycznego odebrania zwierzęcia w sytuacji niecierpiącej zwłoki.

Upoważniony przedstawiciel organizacji społecznej dokonuje odbioru przed wydaniem decyzji administracyjnej, jeżeli dalsze pozostawanie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu lub zdrowiu. Jednocześnie przepis nakłada obowiązek niezwłocznego zawiadomienia wójta, burmistrza albo prezydenta miasta właśnie w celu podjęcia przez właściwy organ decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia.

Działanie organizacji ma zatem charakter interwencyjny i wyprzedzający, ale nie zastępuje działania właściwego organu administracji ani nie oznacza automatycznego przejęcia przez organizację pełnej i bezterminowej odpowiedzialności za dalsze zabezpieczenie zwierzęcia. Zawiadomienie o dokonanych odbiorze powinno skutkować wszczęciem z urzędu postępowania, w którym organ rozstrzyga zarówno o zasadności czasowego odebrania zwierzęcia, jak i o miejscu jego dalszego przekazania.

Taką wykładnię potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 27 kwietnia 2022 r., sygn. akt I OSK 1619/21, wskazując, że decyzja wydawana w związku z interwencyjnym odebraniem zwierzęcia powinna zawierać rozstrzygnięcie nie tylko w przedmiocie samego odebrania, lecz również w przedmiocie przekazania odebranego zwierzęcia właściwemu podmiotowi. NSA podkreślił, że także w trybie określonym w art. 7 ust. 3 organ jest zobowiązany stosować art. 7 ust. 1 oraz ust. 1b–1c ustawy.

Stanowisko to znajduje potwierdzenie również w wyroku NSA z 13 lipca 2023 r., sygn. akt I OSK 1367/22, zgodnie z którym niezależnie od tego, czy odebranie następuje w trybie zwykłym, czy interwencyjnym, organ musi uwzględnić całą konstrukcję art. 7 ustawy, w tym przepisy określające zasady dalszego przekazania zwierzęcia.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 odebrane zwierzę domowe powinno zostać przekazane schronisku dla zwierząt. W przypadku braku zgody schroniska albo wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających takie przekazanie organ może, na podstawie art. 7 ust. 1c, wskazać inną osobę prawną, jednostkę organizacyjną albo osobę fizyczną, która zapewni zwierzęciu właściwą opiekę. Konieczność uzyskania zgody podmiotu przyjmującego zwierzę nie zwalnia jednak organu z obowiązku przeprowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia o miejscu jego dalszego zabezpieczenia.

Należy ponadto zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy organy administracji publicznej podejmują działania na rzecz ochrony zwierząt, współdziałając z właściwymi instytucjami i organizacjami. Art. 3 ustawy przewiduje natomiast współdziałanie organów administracji samorządowej z organizacjami społecznymi, których statutowym celem jest ochrona zwierząt. Przepisy te zakładają współpracę, a nie jednostronne przeniesienie na organizację społeczną odpowiedzialności za wszystkie następstwa przeprowadzonej interwencji.

Interpretacja, zgodnie z którą organizacja społeczna, ratując zwierzę w stanie zagrożenia życia lub zdrowia, miałaby następnie samodzielnie i bezterminowo

zapewniać mu miejsce pobytu, leczenie oraz utrzymanie, prowadziłyby do faktycznego ograniczenia skuteczności art. 7 ust. 3. Organizacje mogłyby być zmuszone do odstępowania od interwencji nie z powodu braku ustawowych przesłanek, lecz z powodu braku możliwości lokalowych lub finansowych. Taki rezultat pozostawałby w sprzeczności z ochronnym i interwencyjnym celem ustawy.

Dodatkowych wyjaśnień wymaga kwestia konsekwencji wykładni przedstawionej przez reprezentantów Miasta podczas spotkania 4 sierpnia 2026 r.

Art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt wymienia trzy kategorie podmiotów uprawnionych, a w przypadku spełnienia ustawowych przesłanek również zobowiązanych do interwencyjnego odebrania zwierzęcia: policjanta, strażnika gminnego oraz upoważnionego przedstawiciela organizacji społecznej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.

Przepis posługuje się wobec wszystkich tych podmiotów jednakowym sformułowaniem i nie różnicuje ani skutków dokonanego odebrania, ani zasad dalszego postępowania ze zwierzęciem w zależności od tego, czy czynności podjął funkcjonariusz Policji, strażnik miejski, czy przedstawiciel organizacji społecznej.

Jeżeli zatem Miasto przyjmuje, że zwierzę odebrane w trybie art. 7 ust. 3 przez przedstawiciela organizacji społecznej nie może zostać przekazane do schroniska działającego na zlecenie Miasta albo pozostającego w miejskim systemie opieki nad zwierzętami, proszę o wskazanie, czy analogiczna zasada będzie stosowana również wtedy, gdy interwencyjnego odebrania zwierzęcia dokona funkcjonariusz Policji lub Strażnik Miejski.

Jeżeli Miasto dopuszcza przyjmowanie przez schronisko zwierząt odebranych przez Policję lub Straż Miejską, a jednocześnie odmawia przyjmowania zwierząt odebranych w identycznym trybie przez upoważnionych przedstawicieli organizacji społecznej, proszę o wskazanie konkretnej podstawy prawnej takiego zróżnicowania.

Z art. 7 ust. 3 nie wynika bowiem odmienne ukształtowanie sytuacji prawnej wymienionych w nim podmiotów. Każdy z nich dokonuje faktycznego odebrania zwierzęcia w przypadku niecierpiącym zwłoki, każdy ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić właściwy organ i w każdym przypadku celem zawiadomienia jest wydanie przez ten organ decyzji w przedmiocie odebrania oraz dalszego przekazania zwierzęcia.

W naszej ocenie odmienne traktowanie takich sytuacji wyłącznie ze względu na to, czy interwencję przeprowadził funkcjonariusz publiczny, czy upoważniony przedstawiciel organizacji społecznej, nie znajduje oparcia w treści art. 7 ust. 3 ustawy i mogłoby prowadzić do nieuzasadnionego różnicowania podmiotów, którym ustawodawca przyznał analogiczne kompetencje i obowiązki.

Przedmiotem ochrony jest w tym przypadku życie i zdrowie zwierzęcia. Sposób jego dalszego zabezpieczenia powinien zatem zależeć od jego stanu oraz konieczności zapewnienia mu właściwej opieki, a nie od tego, który z ustawowo wskazanych podmiotów jako pierwszy podjął czynności interwencyjne.

Odrębnego wyjaśnienia wymaga również możliwość przyjmowania do schroniska zwierząt, których właściciele są podejrzani o znęcanie się nad nimi, a jednocześnie dobrowolnie deklarują gotowość definitywnego przeniesienia własności zwierzęcia na rzecz schroniska, organizacji społecznej albo innego podmiotu zapewniającego mu właściwą opiekę.

Proszę o wskazanie, czy Miasto Bytom przewiduje możliwość przyjęcia do schroniska zwierzęcia, którego właściciel – wobec podejrzenia znęcania się nad zwierzęciem – wyraża dobrowolną i jednoznaczną zgodę na przeniesienie jego własności na rzecz podmiotu trzeciego.

Rozwiązanie takie mogłoby w określonych przypadkach pozwolić na szybkie i trwałe zabezpieczenie zwierzęcia, a jednocześnie uniknąć wielomiesięcznego ograniczenia możliwości oddania go do adopcji, związanego z nieuregulowanym stanem prawnym albo oczekiwaniem na prawomocne zakończenie postępowania administracyjnego lub karnego. Dobrowolne przeniesienie własności nie przesądza oczywiście o odpowiedzialności dotychczasowego właściciela i nie powinno wpływać na ocenę jego wcześniejszego postępowania wobec zwierzęcia.

Jeżeli Miasto dopuszcza taką możliwość, proszę o przedstawienie procedury przyjęcia zwierzęcia, w szczególności o wskazanie:

1. na rzecz jakiego podmiotu powinno nastąpić przeniesienie własności zwierzęcia;
2. czy zwierzę może zostać przekazane bezpośrednio do schroniska działającego na zlecenie Miasta Bytom;
3. w jakiej formie właściciel powinien złożyć oświadczenie o przeniesieniu własności zwierzęcia;
4. jakie dokumenty powinny zostać sporządzone i podpisane przez dotychczasowego właściciela oraz podmiot przejmujący zwierzę;
5. która jednostka lub osoba jest uprawniona do przyjęcia takiego oświadczenia i podjęcia decyzji o przyjęciu zwierzęcia do schroniska;
6. w jaki sposób będzie weryfikowane uprawnienie osoby składającej oświadczenie do rozporządzania zwierzęciem;
7. czy przed przyjęciem zwierzęcia konieczne będzie uzyskanie stanowiska Policji, prokuratury albo innego organu prowadzącego postępowanie, zwłaszcza gdy zwierzę zostało zabezpieczone lub może stanowić dowód w sprawie;
8. od którego momentu zwierzę będzie mogło zostać przeznaczone do adopcji;

9. czy Miasto przewiduje przygotowanie jednolitego wzoru oświadczenia albo umowy przenoszącej własność zwierzęcia.

Jeżeli natomiast Miasto nie przewiduje możliwości przyjmowania takich zwierząt do schroniska, proszę o wskazanie prawnych i organizacyjnych przyczyn odmowy oraz wyjaśnienie, jaki podmiot powinien wówczas zapewnić zwierzęciu dalszą opiekę i umożliwić jego adopcję po skutecznym przeniesieniu własności.

Podsumowując, proszę o jednoznaczne udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy po zawiadomieniu o interwencyjnym odebraniu zwierzęcia na podstawie art. 7 ust. 3 właściwy organ Miasta niezwłocznie wszczyna postępowanie z urzędu?
2. Czy wydawana decyzja obejmuje zarówno rozstrzygnięcie o czasowym odebraniu zwierzęcia, jak i wskazanie podmiotu, któremu zwierzę zostanie przekazane?
3. Jaki podmiot lub jednostka zapewnia miejsce zwierzętom domowym odbieranym interwencyjnie na terenie Bytomia?
4. Jaka procedura będzie stosowana, gdy schronisko odmówi przyjęcia zwierzęcia albo jego stan zdrowia będzie wymagał innej formy zabezpieczenia?
5. Która jednostka organizacyjna Miasta jest odpowiedzialna za niezwłoczną koordynację transportu, koniecznego leczenia i dalszego miejsca pobytu odebranego zwierzęcia?
6. Na jakiej podstawie prawnej Miasto ewentualnie uznaje, że obowiązek dalszego zabezpieczenia zwierzęcia spoczywa wyłącznie na organizacji społecznej, która dokonała jego interwencyjnego odebrania?
7. Czy zwierzę odebrane na podstawie art. 7 ust. 3 przez funkcjonariusza Policji lub strażnika miejskiego może zostać przekazane do schroniska działającego na zlecenie Miasta Bytom?
8. Jeżeli takie przekazanie nie jest możliwe, jaki podmiot i na jakiej podstawie prawnej ma obowiązek przejąć od funkcjonariusza odebrane zwierzę oraz zapewnić mu transport, leczenie i dalsze utrzymanie?
9. Jeżeli schronisko przyjmuje zwierzęta odebrane przez Policję lub Straż Miejską, natomiast nie przyjmuje zwierząt odebranych w tym samym trybie przez upoważnionych przedstawicieli organizacji społecznych, jaka jest konkretna podstawa prawna takiego zróżnicowania?

Mając na uwadze, że stanowisko dotyczące zakresu obowiązków Miasta wynikających z art. 7 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt zostało przedstawione podczas spotkania również w obecności prawników reprezentujących lub wspierających Miasto, zwracam się dodatkowo o przekazanie ich pisemnej opinii prawnej w tej sprawie.

Proszę, aby opinia odnosiła się w szczególności do obowiązku wskazania miejsca dalszego zabezpieczenia zwierzęcia odebranego interwencyjnie, możliwości

przyjmowania takich zwierząt przez schronisko, dopuszczalności różnicowania sposobu postępowania zależnie od tego, czy odebrania dokonała Policja, Straż Miejska czy upoważniony przedstawiciel organizacji społecznej, a także do zasad postępowania w przypadku dobrowolnego przeniesienia przez właściciela własności zwierzęcia.

Zależy nam, aby stanowisko zawierało wskazanie konkretnych przepisów oraz orzecznictwa, na których została oparta interpretacja przedstawiona podczas spotkania 4 sierpnia 2026 r. Pozwoli to na jednoznaczne ustalenie zasad dalszej współpracy oraz wypracowanie procedury zapewniającej skuteczną ochronę zwierząt na terenie Miasta Bytom.

Liczymy, że przedstawione zagadnienia zostaną niezwłocznie wyjaśnione, a Miasto przyjmie jasną procedurę pozwalającą na skuteczne współdziałanie służb miejskich, schroniska oraz organizacji społecznych. Brak jednoznacznych zasad może prowadzić do sytuacji, w której zwierzę wymagające natychmiastowej pomocy nie będzie mogło zostać właściwie zabezpieczone.

Ze względu na pilny charakter sprawy uprzejmie proszę o udzielenie odpowiedzi oraz przekazanie wskazanej opinii prawnej w możliwie najkrótszym terminie.

W związku z powyższym proszę o dzielenie odpowiedzi na poniższe pytania:

1. Dlaczego Pani zastępca prezydenta nie udzieliła odpowiedzi na powyższe pismo?
2. Jakie konsekwencje wyciągnie Pan wobec Pani Górak?
3. Czy osoba, która tak ostentacyjnie pokazuje, iż troska o los zwierząt i współpraca z ludźmi empatycznymi są jest obce, powinna – zwłaszcza w kontekście tego co działo się w bytomskim schronisku – nadal pełnić swoją funkcję?

Ponadto proszę o udzielenie odpowiedzi na pytania zadane Pani Górak przez TOnZ, tj:

1. Czy po zawiadomieniu o interwencyjnym odebraniu zwierzęcia na podstawie art. 7 ust. 3 właściwy organ Miasta niezwłocznie wszczyna postępowanie z urzędu?
 2. Czy wydawana decyzja obejmuje zarówno rozstrzygnięcie o czasowym odebraniu zwierzęcia, jak i wskazanie podmiotu, któremu zwierzę zostanie przekazane?
 3. Jaki podmiot lub jednostka zapewnia miejsce zwierzętom domowym odbieranym interwencyjnie na terenie Bytomia?
 4. Jaka procedura będzie stosowana, gdy schronisko odmówi przyjęcia zwierzęcia albo jego stan zdrowia będzie wymagał innej formy zabezpieczenia?
 5. Która jednostka organizacyjna Miasta jest odpowiedzialna za niezwłoczną koordynację transportu, koniecznego leczenia i dalszego miejsca pobytu odebranego zwierzęcia?

6. Na jakiej podstawie prawnej Miasto ewentualnie uznaje, że obowiązek dalszego zabezpieczenia zwierzęcia spoczywa wyłącznie na organizacji społecznej, która dokonała jego interwencyjnego odebrania?
7. Czy zwierzę odebrane na podstawie art. 7 ust. 3 przez funkcjonariusza Policji lub strażnika miejskiego może zostać przekazane do schroniska działającego na zlecenie Miasta Bytom?
8. Jeżeli takie przekazanie nie jest możliwe, jaki podmiot i na jakiej podstawie prawnej ma obowiązek przejąć od funkcjonariusza odebrane zwierzę oraz zapewnić mu transport, leczenie i dalsze utrzymanie?
9. Jeżeli schronisko przyjmuje zwierzęta odebrane przez Policję lub Straż Miejską, natomiast nie przyjmuje zwierząt odebranych w tym samym trybie przez upoważnionych przedstawicieli organizacji społecznych, jaka jest konkretna podstawa prawna takiego zróżnicowania?

Szanowny Panie Prezydencie, Bytomianie walczyli o odzyskanie schroniska dla miasta nie po to, aby dzisiaj ktoś robił z niego prywatny folwark i utrudniał pomoc zwierzętom niesiona im przez organizacje prozwierzęce.

Podpis złożony osobiście
przez radnego
Macieja Bartkova